

[Kyed.]

kassen, kun bliver dem, der falder inden for Kornkøbernes Rækker. Men i øvrigt kan der ikke blive nogen Uenighed om dette Forslag, hvis de andre kan gennemføres, da der fra forskellig Side har været gjort den samme Opfattelse gældende.

Nu er der det at bemærke om hele Kornspørgsmaalet, at det kan godt være, at Forholdene ude i Verden kommer os i Forløbet. Det kan være, at Tørken, som har virket Verden over, kommer til at give som Resultat, at Kornpriserne stiger, saaledes at den Pris, 12 Kr. pr. Tønde, som vi har fastsat som Beregningsgrundlag for Afgiftens Størrelse, af sig selv naas, og hvis det finder Sted, ja, saa falder Afgiftsspørgsmaalet jo bort, og saa vil jo for saa vidt en Kornordning ikke komme til at virke til nogen af Siderne. Men man kan ikke paa Forhaand regne hermed; nu staar vi over for Afslutningen af et Høstaar, og de, der skal disponere for det kommende Høstaar, maa saa nogenlunde vide, paa hvilket Grundlag de skal disponere, og hvordan de skal indrette sig, det være sig Landmænd eller Kornforbrugere, Møllere eller hvem nævnes kan, som har deres Virksomhed knyttet til Kornimporten og Kornforbruget.

Hvad angaar Kapitel 2, findes der deri Afvigelser fra den nugældende Ordning under §§ 01, 03 og 06.

Ændringen i § 01 gaar ud paa at lade Afgiftsstørrelsen 35 Øre pr. kg svinge omkring Tallet 215, medens den i Øjeblikket svinger omkring 175. Dernæst foreslaas det, at tilsvarende Afgift paalægges Forbruget paa Hjemmemarkedet af Mælk og Fløde. Det sidste ud fra den Betragtning, at paagældende Produkter ikke bør sælges billigere herhjemme end til en Pris, der svarer til Smørprisen, og ikke bør sælges, saaledes som det hidtil har været Tilfældet, paa Grundlag af en Dumping-Pris paa Smørret paa Verdensmarkedet eller paa Grundlag af en for lille Netto-Pris for Eksportsmørret i Kraft af, at der paa det engelske Marked er en Særafgift paa dansk Smør i Forhold til Smørret fra vore Konkurrenter, de engelske Kolonier.

Tager vi som Grundlag for Afgiftsberegningen en Smørpris af omkring 2 Kr. 50 Øre pr. kg, formener vi, at vi med dette Tal har taget rimeligt Hensyn saavel til Producenter som til Forbrugere, idet vi da saa nogenlunde kommer til den Pris, der menes at kunne dække Produktionsomkostningerne, uden at vi naar op til den Pris, som svarer til Lønnen og Prisniveauet

paa det hjemlige Marked. Skulde vi op til den Pris, der svarer til den Løn og det Prisniveau, det hele bygger paa herhjemme, skulde vi op til Prisen fra 1929, og den var for Smørrets Vedkommende 3 Kr. 12 Øre pr. kg. Med det Forslag, vi stiller, kommer vi ikke engang op paa den Pris, som var gældende i Overgangskriseaaret 1930, hvor Prisen i Gennemsnit var 2 Kr. 65 Øre pr. kg Smør.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne sige, at naar det ærede Medlem Hr. Olufson i sin Tale fremkom med den Bemærkning, at den lille Sparer gennem vort Forslag blev tvunget over paa et Smørforbrug, der var dobbelt saa dyrt som hans nuværende, maa det bero paa en Misforstaelse. I Øjeblikket betaler man paa det hjemlige Marked en Smørpris paa 2 Kr. 10 Øre, og 2 Kr. 50 Øre er den Pris, som vi har angivet i vort Ændringsforslag, og der kan saaledes ikke være Tale om hverken den dobbelte Pris eller tilnærmelsesvis noget i den Retning.

I § 03 er der en Ændring i Forhold til den nugældende Lov, idet der fastslaas, at der ved Fordelingen af Smørpengene skal tages Hensyn til Producenternes eget Smørforbrug, saaledes at Fordelingsgrundlaget ikke kan være nogen Hindring for at øge Smørforbruget inden for Producenternes Kreds. Forholdet er nemlig det, at siden vi vedtog den nugældende Smørordning, er man rundt om paa Mejerierne gaaet i Gang med at lave en for de enkelte Mejerier gældende Særor-ning med Henblik paa at fremkalde et højere Smørforbrug inden for Producenternes Kreds, og for at dette ikke paa nogen Maade skal hindres i sin Udvikling som Følge af Fordelingsreglerne for Smørpengene, har vi foreslaaet, at der i Loven skal være anvist, hvilken Fremgangsmaade der skal benyttes for Fordelingen af disse Penge.

I § 06 angives der en Begrænsning for Indførsel af Raastoffer til Fremstilling af Margarine. Importen fastsættes til at maatte være højst Halvdelen af det foregaaende Aars Kvantum. Dernæst fastsættes der, at der i Margarine som Raastof skal indeholdes 12½ pCt. Fedtstof af dansk Oprindelse, medmindre Landbrugsministeren med Tilslutning af Landbrugsraadet træffer anden Bestemmelse, det vil sige, at de to Parter kan træffe anden Bestemmelse baade i op- og nedadgaaende Retning; om, at der kan blandes mindre hjemligt Fedtstof i Margarine, eller at der skal blandes mere end 12½ pCt. hjemligt Fedtstof i Marga-